Súd:	Krajský súd Žilina
Spisová značka:	8Co/382/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu:	5112224292
Dátum vydania rozhodnutia:	30. 11. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ:	JUDr. František Potocký
ECLI:	ECLI:SK:KSZA:2015:5112224292.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Františka Potockého a členov senátu JUDr. Táne Rapčanovej a Mgr. Zuzany Hartelovej, v právnej veci navrhovateľa: M. G., nar. XX.XX.XXXX, bytom S. XXX, H., zastúpený Mgr. Jankou Krakovskou, advokátkou so sídlom T. X, XXX XX G., proti odporcovi: Sociálna poisťovňa, so sídlom Ul. 29. augusta 8, 813 63 Bratislava, IČO: 30 807 484, o zvýšenie náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia a o zaplatenie úrokov z omeškania s plnením základného bodového ohodnotenia sťaženia spoločenského uplatnenia, v konaní o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Žilina č.k. 17C/147/2012-185 zo dňa 16. marca 2015, takto

r o z h o d o l :

rozsudok okresného súdu vo výroku, ktorým bolo konanie v časti o zaplatenie sumy 27.747,00 Eur z titulu zvýšenia náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia zastavené, z o s t á v a n e d o t k n u t ý .

Rozsudok okresného súdu vo výroku, ktorým bol návrh navrhovateľa o zaplatenie sumy 5.908,21 Eur titulom úroku z omeškania s plnením základného bodového hodnotenia sťaženia spoločenského uplatnenia zamietnutý, p o t v r d z u j e .

Rozsudok okresného súdu vo výroku o trovách konania m e n í t ak, že odporcovi sa náhrada trov konania n e p r i z n á v a .

Odporcovi sa náhrada trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd napadnutým rozsudkom konanie v časti o zaplatenie sumy 27.747,00 Eur z titulu zvýšenia náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia zastavil (v poradí prvý výrok), návrh navrhovateľa o zaplatenie sumy 5.908,21 Eur titulom úroku z omeškania s plnením základného bodového hodnotenia sťaženia spoločenského uplatnenia zamietol (v poradí druhý výrok), vyslovil, že žiadny z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania (v poradí tretí výrok).
V odôvodnení rozsudku uviedol, že navrhovateľ si žalobou doručenou súdu dňa 12.07.2012 uplatnil proti odporcovi nárok na zaplatenie sumy 35.528,00 Eur s príslušenstvom z dôvodu, že podľa lekárskeho posudku MUDr. Ganaja zo dňa 04.11.2011 mu bolo sťaženie spoločenského uplatnenia (ďalej už len „SSU") ohodnotené na 1300 bodov a podľa lekárskeho posudku spoločnosti PSYCHCEN - PKN, s.r.o. na 3320 bodov, čo pri hodnote 15,38 Eur/1 bod predstavuje SSU sumu 71.056,00 Eur. Navrhovateľ dňa 07.03.2012 predložil odporcovi podľa § 5 ods. 5 a § 6 ods. 1 zák. č. 437/2004 Z. z. návrh dohody na zvýšenie náhrady SSU o 50 % zo sumy 71.056,00 Eur, t.j. požadoval od odporcu zaplatiť sumu 35.528,00 Eur. Nakoľko odporca v zmysle § 6 ods. 3 zák. č. 437/2004 Z. z. v lehote 3 mesiacov na dohodu nepristúpil, obrátil sa s peňažným nárokom vo výške 35.528,00 Eur na súd. Navrhovateľ v priebehu konania návrh vzal čiastočne späť o sumu 7.781,00 Eur, ďalej od odporcu požadoval len 27.747,00 Eur.

Navrhovateľ nakoniec vzal návrh späť i o vyššie uvedenú sumu, nakoľko medzi ním a odporcom došlo k uzavretiu dohody, ktorou sa účastníci dohodli na 25 % zvýšení náhrady za SSU.
Navrhovateľ v rámci písomného podania zo dňa 21.11.2013, ktorým vzal žalobu čiastočne späť o sumu 7.781,00 Eur, zároveň rozšíril žalobu o zaplatenie úroku z omeškania vo výške 89,84 Eur (z titulu omeškania časti náhrady SSU v sume 676,00 Eur, s vyplatením ktorej mal odporca meškať od 26.04.2012 do 17.10.2013) a tiež o zaplatenie úroku z omeškania vo výške 5.818,37 Eur (za omeškanie časti náhrady SSU v sume 46.359,00 Eur, s vyplatením ktorej mal odporca meškať od 26.05.2012 do 17.10.2013).
Okresný súd na základe dispozičného návrhu navrhovateľa konanie v časti o zaplatenie sumy 27.747,00 Eur zastavil (v poradí prvý výrok), proti ktorému účastníci konania odvolanie nepodali.
Návrh navrhovateľa o zaplatenie sumy 5.908,21 Eur z titulu úroku z omeškania s plnením základného bodového hodnotenia SSU zamietol (v poradí druhý výrok), proti ktorému podal odvolanie navrhovateľ. V odôvodnení rozsudku v tomto smere uviedol, že úrazové poistenie je poistenie zamestnávateľa, pričom nárok na dávky úrazového poistenia majú zamestnanci tohto zamestnávateľa a poskytuje ich Sociálna poisťovňa (odporca) po splnení zákonom ustanovených podmienok uvedených v ust. § 17 ods. 2, 3 zák. č. 461/2003 o sociálnom poistení. Okresný súd zdôraznil, že preddavková výplata dávky nie je nárokovateľná, t.j. Sociálna poisťovňa nie je povinná pristúpiť k preddavkovej výplate dávky. Z vykonaného dokazovania v predmetnom konaní vyplynulo, že vznikli a boli zistené rozpory v bodovom ohodnotení SSU navrhovateľa vykonanom v lekárskom posudku a posudkovými lekármi prvostupňového správneho orgánu. Zo zákona vyplýva, že ak vzniknú dôvodné pochybnosti o správnom hodnotení bolestného, resp. SSU v lekárskom posudku, môže poškodený požiadať o vydanie znaleckého posudku podľa osobitného predpisu. Zákon o náhrade za bolesť a SSU upravuje presný postup v prípade, ak vzniknú dôvodné pochybnosti o správnom hodnotení SSU v lekárskom posudku a tieto sa môžu odstrániť jedine vydaním znaleckého posudku, čo v predmetnej veci bolo aj splnené. Zákon o sociálnom poistení tiež zakotvuje dôležitú zásadu, podľa ktorej výkonné orgány Sociálnej poisťovne sú pred vydaním rozhodnutia povinné zistiť presne a úplne skutočný stav veci a objasniť všetky rozhodujúce skutočnosti bez ohľadu na to, či svedčia v prospech alebo neprospech poistenca. Ak Sociálna poisťovňa z objektívnych dôvodov nemôže presne a úplne zistiť skutkový stav v lehotách ustanovených Zákonom o sociálnom poistení, môže okrem iného prerušiť aj konanie v dávkových veciach, ktorými sú i konania o úrazových dávkach. V prejednávanej veci organizačné zložky Sociálnej poisťovne oznámili účastníkovi konania prerušenie konania podaním zo dňa 14.03.2013, kedy bolo konanie vo veci posúdenia nároku na náhradu za SSU prerušené do riadneho a úplného zistenia skutkového stavu veci. V tejto súvislosti bolo nariadené znalecké dokazovanie a po zistení skutkového stavu vydané i rozhodnutie, a to dňa 30.09.2013. Okresný súd z uvedeného vyvodil, že Sociálna poisťovňa v danom prípade vydala vo veci meritórne rozhodnutie a následne poukázala dávky na účet jeho príjemcu, t.j. navrhovateľa. Z výsledkov vykonaného dokazovania nepochybne vyplynulo, že navrhovateľ si uplatňuje úroky z omeškania s plnením peňažného dlhu priznaného mu s plnením základného bodového hodnotenia SSU. Okresný súd vyvodil záver, že v danom prípade sa nejedná o právny vzťah zo spôsobenej škody ako záväzkový vzťah podľa ust. § 489 OZ, na ktorý sa vzťahujú všeobecné ustanovenia OZ o záväzkoch včítane ustanovení o zániku záväzkov a omeškaním. V danom prípade teda nejde o súkromnoprávny vzťah založený na autonómnom a rovnoprávnom postavení jeho subjektov, ale o vzťah verejnoprávny, ktorý je upravený samotným právnym predpisom upravujúcim postup pri výplate dávok sociálneho poistenia zákonom č. 461/2003 Z. z.. Nakoľko sa nejedná o nárok z náhrady škody, ale o vzťah z verejného zákonného úrazového poistenia, nárok navrhovateľa na zaplatenie úroku z omeškania odporcu s plnením peňažného dlhu ako nedôvodný zamietol. O náhrade trov konania rozhodol podľa § 142 ods. 2 O.s.p..

Proti druhému a tretiemu výroku rozsudku okresného súdu podal odvolanie navrhovateľ, ktorý ho navrhol zmeniť tak, že jeho návrhu na zaplatenie sumy 5.908,21 Eur sa vyhovie a zároveň sa mu prizná náhrada trov prvostupňového a odvolacieho konania.
V dôvodoch odvolania uviedol, že odporca v prvostupňovom konaní vydal viacero rozhodnutí, keď mu priznal sumu 13.842,00 Eur jej vyplatením dňa 25.04.2012 a sumu 3.076,00 Eur jej vyplatením dňa 25.05.2012. Poukázal na skutočnosť, že odporca v konaní o priznanie SSU nesprávne uplatňoval svoje kompetencie, preto sa navrhovateľ musel obrátiť s riešením veci na Krajský súd v Banskej Bystrici, ktorý rozsudkom zo dňa 12.09.2012, č.k. 23S/22/2012-29 zrušil rozhodnutie odporcu č. 14848-4/2012-BA zo dňa 28.02.2012 v časti somatického poškodenia zdravia a vec vrátil na nové konanie. Odporca pod vplyvom konania na Krajskom súde v Banskej Bystrici ustanovil znalcov, ktorí potvrdili správnosť lekárskych posudkov i dôvodnosť uplatnených nárokov. V časti somatického poškodenia priznal odporca

navrhovateľovi sumu 14.518,00 Eur, po odpočte vyplatenej sumy priznal ešte 676,00 Eur. V časti psychosomatického poškodenia priznal odporca navrhovateľovi sumu 46.359,00 Eur. Navrhovateľ bol nútený už od vydania prvostupňového rozhodnutia odporcu zo dňa 20.11.2011 hájiť svoje záujmy uplatňovaním opravných prostriedkov. V tomto smere bol úspešný, o čom svedčí vyššie označený rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 12.09.2012. Pre posúdenie splatnosti plnenia je rozhodujúce ukončenie šetrenia, ktoré u odporcu nastalo dňom vydania rozhodnutia o priznaní v dávkach. Navrhovateľ nevyčítal odporcovi, že nemá právo na presné a úplné zistenie skutočného stavu veci, v tomto smere však odporcovi nič nebránilo zisťovať a posudzovať dostupné doklady, prípadne vykonať akékoľvek dokazovanie. Odporca po posúdení veci vrátane odborného posúdenia posudkovým lekárom vydaním meritórnych rozhodnutí ukončil dokazovanie, pričom rozhodol tak nie preto, že by bola niektorá otázka sporná (ako to tvrdí okresný súd), ale preto, že svoj postup považoval za správny a preukázaný. Preto ním podaná žaloba bola podaná dôvodne. Zo strany okresného súdu bol vyjadrený nesprávny právny názor, pretože odporca vydaním meritórneho rozhodnutia určil výšku úrazovej dávky. To znamená, že odporca o jej výške nemal pochybnosť. Pre posúdenie správnosti tejto otázky musí byť rozhodujúci dátum v čase vydania rozhodnutia, ktoré bolo dôvodom pre podanie žaloby. Dátum pred vydaním meritórneho rozhodnutia o preddavkovom konaní nie je možné spájať s presnou výškou úrazovej dávky, pretože tá sa určuje až konečným rozhodnutím. Navrhovateľ v konaní preukázal, že žaloba na súd bola podaná dôvodne, preto súd mu mal priznať tiež úroky z omeškania po zohľadnení jednotlivých platieb odporcu, a to vo výške 9 % ročne, t.j. vyčíslenú sumu 89,84 Eur (za omeškanie základného bodového hodnotenia od 26.04.2012 do 17.10.2013) a tiež sumu 5.818,37 Eur (za omeškanie základného bodového hodnotenia od 26.05.2012 do 17.10.2013.
Navrhovateľ za nesprávne považoval i rozhodnutie súdu v časti trov konania (v poradí tretí výrok). Na celej veci totiž nič nemení to, že nakoniec akceptoval zmenu výšky uplatneného nároku na mimoriadne zvýšenie SSU v rozsahu 25 %. Okresný súd pri rozhodovaní o náhrade trov konania opomenul fakt, že odporca mu plnil až následne v priebehu konania. Odporca by bez žaloby neplnil a nedoplatil by tak sumu 11.758,75 Eur, ktorá bola navrhovateľovi vyplatená dňa 05.02.2015. Mal za to, že v konaní bol úspešný už aj s ohľadom na plnenie odporcu, ktoré nastalo v priebehu konania. Naviac určenie výšky uplatneného nároku záviselo od úvahy súdu, preto boli z hľadiska rozhodovania o náhrade trov konania naplnené všetky zákonné predpoklady pre použitie ust. § 142 ods. 3 O.s.p.. Pre posúdenie aplikácie tohto ustanovenia nie je právne významné, v akom rozsahu žiadal priznať zvýšenie náhrady. Ak odporca čo do právneho základu vyhovel žalobe, ale až následne po jej podaní, okresný súd nemohol o náhrade trov konania rozhodnúť v zmysle zásady zodpovednosti za výsledok. Odporca nesie plnú zodpovednosť za vedenie súdneho sporu tým, že od začiatku uplatnených nárokov tomuto nároku odporoval v celom rozsahu a odmietol pristúpiť k dobrovoľnému plneniu.

Odporca vo vyjadrení k odvolaniu uviedol, že rozsudok okresného súdu je vecne správny a preto ho navrhuje v celom rozsahu potvrdiť. Nemožno súhlasiť s tvrdením navrhovateľa, že znalci potvrdili správnosť lekárskych posudkov, ktoré pre účely tohto konania vystavili ošetrujúci lekári. Po tom, ako predmetom konania zostali už len úroky z omeškania, nemajú dôvody uvedené pod bodom III. odvolania žiadnu právnu relevanciu. Dôvodom je skutočnosť, že len plnenie uplatňované podľa § 6 ods. 3 zák. č. 437/2004 Z. z. spadá do právomoci súdov. Úroky z omeškania nie sú príslušenstvom pôvodnej žalovanej sumy 35.528,00 Eur z titulu nadlimitného plnenia za SSU. Vyčíslené a žalované úroky odvodzuje navrhovateľ od plnení, od ktorých právoplatne a meritórne rozhodol odporca, ktorý má právomoc rozhodovať o základnom bodovom ohodnotení podľa príslušných hmotnoprávnych ustanovení a podľa špeciálnej procesnej normy, ktorým je zák. č. 461/2003 Z. z.. Okresný súd správne zamietol žalobu čo do úrokov z omeškania, nakoľko sú uplatňované podľa OZ v zmysle nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z.. Takýto nárok Občiansky zákonník navrhovateľovi ani odporcovi nezakotvil a podľa právnej vedy ani nemohol. Vzťah navrhovateľa a odporcu je daný do vertikálnej roviny, odporca nemá právnu povinnosť zo zákona z právneho vzťahu na zaplatenie určitej čiastky, ktorú keď nesplní, je dlžník oprávnený žalovať na súde. Úroky z omeškania sú požadované zo sféry verejného práva, je právne vzťahy medzi odporcom a navrhovateľom sú vertikálnej povahy a odporca je v pozícii vykonávateľa zákona. Odporca od podania žaloby až do meritórneho rozhodnutia o jednotlivých uplatnených úrazových dávkach postupoval zákonným procesným postupom a v zákonných lehotách aj rozhodol. Okresný súd správne rozhodol i o náhrade trov konania. Z prezentovaných skutočností, ako i z výsledkov sporu je nepochybné, že súdny spor zavinil sám navrhovateľ. Je nanajvýš nevhodné jeho tvrdenie, že bez žaloby by odporca neplnil a neodplatil tak sumu vo výške 11.758,75 Eur. Odporca priznal a vyplatil navrhovateľovi zákonným spôsobom náhradu SSU, a to v obrovských čiastkach. Na daný prípad nemožno aplikovať ust. § 142 ods. 3 O.s.p., nakoľko v čase rozhodnutia v merite veci už predmetom sporu nebola istina pôvodne

žalovaná vo výške 35.528,00 Eur. Okresný súd v danom konaní už o výške plnenia nerozhodoval a preto nebolo potrebné aplikovať úvahu súdu.

Krajský súd ako súd odvolací po zistení, že odvolanie bolo podané včas a smerovalo proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom, podľa § 212 ods. 1 O.s.p. preskúmal rozsudok okresného súdu v napadnutom rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní a po preskúmaní ho bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 za použitia § 156 ods. 3 O.s.p.) v odvolaním napadnutom výroku (v poradí druhý) podľa § 219 ods. 1, 2 O.s.p. potvrdil a vo výroku o trovách konania (v poradí tretí) podľa § 220 O.s.p. zmenil, to všetko z nasledovných dôvodov:
Odvolací súd po preskúmaní rozsudku okresného súdu v časti druhého výroku (ktorým bol návrh navrhovateľa o zaplatenie sumy 5.908,21 Eur zamietnutý) i konania, ktoré mu predchádzalo, dospel k záveru, že okresný súd v tomto smere vykonal dokazovanie v rozsahu potrebnom na zistenie rozhodujúcich skutočností, na podklade vykonaných dôkazov dospel ku správnym skutkovým zisteniam a vo veci i správne rozhodol.
Odvolací súd s prihliadnutím na odvolacie námietky navrhovateľa a na zdôraznenie vecnej správnosti rozsudku okresného súdu v časti druhého výroku považuje za potrebné ďalej uviesť nasledovné:
SSU patrí medzi úrazové dávky (§ 99 zák. č. 461/2003 Z. z.), o ktorých Sociálna poisťovňa koná v osobitnom konaní podľa zák. č. 461/2003 Z. z. (§ 172 a nasl.), keď v prvom stupni koná pobočka Sociálnej poisťovne a v druhom stupni Ústredie. Skutkové vymedzenie nároku navrhovateľa na zaplatenie úrokov z omeškania i jeho odvolacie námietky vychádzajú z tvrdenia, že orgány Sociálnej poisťovne pri rozhodovaní o ním uplatnenom nároku na odškodnenie SSU nesprávne aplikovali svoje kompetencie. Nárok navrhovateľa na zaplatenie úrokov z omeškania proti inštitúcii, ktorá rozhodovala o nárokoch na SSU neobstojí, nakoľko táto inštitúcia (odporca) nemá v danom prípade postavenie dlžníka (ako to má na mysli Občiansky zákonník, resp. Obchodný zákonník), ale postavenie orgánu štátu, ktorý o požadovanom nároku poistenca (v danom prípade navrhovateľa) rozhodoval. Nesprávny postup tejto inštitúcie by mohol eventuálne zakladať nárok na náhradu škody za nesprávny úradný postup, nie však nárok na úrok z omeškania.
Nárok navrhovateľa na zaplatenie úrokov z omeškania vo výške 89,84 Eur, resp. 5.818,37 Eur neobstojí ani z hľadiska skutkových okolností prejednávaného prípadu.
Nárok navrhovateľa na zaplatenie sumy 89,84 Eur má predstavovať úrok z omeškania zo sumy 676,00 Eur, s vyplatením ktorej mal odporca meškať navrhovateľovi od 26.04.2012 do 17.10.2013. Zo spisového materiálu vyplýva, že navrhovateľ si na základe lekárskeho posudku MUDr. Ganaja zo dňa 04.11.2011 uplatnil u odporcu (v novembri 2011) náhradu za SSU podľa tohto lekárskeho posudku, t.j. za 1300 bodov. Sociálna poisťovňa, pobočka Žilina rozhodnutím č. 3190-8/2011-ZA zo dňa 20.12.2011 priznala navrhovateľovi náhradu SSU vo výške 14.996,00 Eur, keď vychádzala zo záverov revíznej lekársky, ktorá ustálila SSU na 975 bodov pri hodnote 15,38 Eur/1 bod. Navrhovateľ s týmto rozhodnutím nesúhlasil a na jeho odvolanie Ústredie Sociálnej poisťovne mu rozhodnutím č. 14748-4/2012-BA z 28.02.2012 priznalo ešte nižšiu náhradu, a to vo výške 13.842,00 Eur. Uvedené rozhodnutie vychádzalo zo záverov, ktoré po opätovnom preskúmaní uviedol MUDr. Ganaj v roku 2012 a ktorý ustálil SSU na 900 bodov pri hodnote 15,38 Eur/1 bod. Navrhovateľ podal proti rozhodnutiu Ústredia Sociálnej poisťovne návrh na jeho preskúmanie na Krajský súd v Banskej Bystrici, ktorý rozsudkom č.k. 23S/22/2012-29 zo dňa 12.09.2012 zrušil tak rozhodnutie Ústredia Sociálnej poisťovne, ako i predchádzajúce rozhodnutie pobočky Žilina a vec vrátil na ďalšie konanie. Krajský súd vyslovil názor, že ak sú rozdiely v lekárskych posudkoch, tieto treba odstrániť znaleckým posudkom. Sociálna poisťovňa v novom konaní zadovážila znalecký posudok (MUDr. Resutík), ktorým bolo bodové ohodnotenie ustálené na 975 bodov, ale pri hodnote 14,89 Eur/1 bod, nie 15,38 Eur/1 bod. Sociálna poisťovňa, pobočka Žilina rozhodnutím č. 2431-55/2013 zo dňa 30.09.2013 následne uzavrela, že navrhovateľ má nárok na SSU vo výške 14.518,00 Eur, ale s prihliadnutím na skutočnosť, že podľa rozhodnutia Ústredia Sociálnej poisťovne zo dňa 28.02.2012 bola navrhovateľovi vyplatená už suma 13.842,00 Eur, patrí mu doplatok 676,00 Eur. Rozhodnutie Sociálnej poisťovne, pobočka Žilina zo dňa 30.09.2013 nadobudlo právoplatnosť dňa 08.10.2013 a ihneď po právoplatnosti (17.10.2013) bola navrhovateľovi suma 676,00 Eur vyplatená. Z uvedeného teda vyplýva, že odporca plnil sumu 13.842,00 Eur ihneď po právoplatnom rozhodnutí Ústredia Sociálnej poisťovne zo dňa 28.02.2012 (uvedené rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 06.03.2012 a plnilo sa 25.04.2012). Z uvedeného tiež vyplýva, že pokiaľ navrhovateľ nesúhlasil s rozhodnutím Ústredia Sociálnej poisťovne, ďalšie plnenie v podstate záviselo od záverov znaleckého posudku (v danom prípade MUDr. Resutíka). Po podaní znaleckého posudku vyššie označeným znalcom, ktorým sa preukázalo, že pôvodný nárok navrhovateľa na SSU za 1300 bodov nie je dôvodný, Sociálna poisťovňa, pobočka Žilina novým rozhodnutím zo dňa 30.09.2013 priznala navrhovateľovi

nárok podľa tohto znaleckého posudku a priznaný doplatok bol ihneď po právoplatnosti rozhodnutia poukázaný navrhovateľovi. Z vyššie uvedených skutkových okolností tohto prípadu teda vyplýva, že odporca v podstate ani nebol v omeškaní s plnením nárokov navrhovateľa na náhradu SSU, ktorý si uplatnil u odporcu v novembri 2011, nakoľko odporca vždy a včas plnil podľa právoplatných rozhodnutí. Nárok navrhovateľ na zaplatenie sumy 5.818,37 Eur má predstavovať úrok z omeškania zo sumy 46.359,00 Eur, s vyplatením ktorej mal odporca meškať od 26.05.2012 do 17.10.2013. Odvolací súd preskúmaním spisového materiálu zistil, že navrhovateľ si uplatnil u odporcu nárok na náhradu za SSU dňa 27.02.2012, a to na základe lekárskeho posudku zo dňa 08.02.2012 vypracovaného spoločnosťou PSYCHCEN - PKN, s.r.o., ktorým bolo SSU ohodnotené na 3320 bodov. Rozhodnutím Sociálnej poisťovne, pobočka Žilina č. 18561-15/2012-ZA z 10.04.2012 bolo navrhovateľovi priznané SSU za 200 bodov pri hodnote 15,38 Eur/1 bod, t.j. suma 3.076,00 Eur. Navrhovateľ sa proti označenému rozhodnutiu neodvolal, rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 22.05.2012, suma 3.076,00 Eur bola poukázaná navrhovateľovi dňa 25.05.2012. V odôvodnení rozhodnutia sa uvádza, že z 3320 bodov bolo akceptovaných len 200 bodov, pričom navrhovateľ bol oboznámený s obsahom zápisníc, námietky nemal a nemal ani námietky na ústnom pojednávaní konanom dňa 19.03.2012. Navrhovateľ podal dňa 16.07.2012 žiadosť o doplatok SSU, Sociálna poisťovňa, pobočka Žilina rozhodla o žiadosti rozhodnutím č. 18561-29/2012 zo dňa 06.09.2012 tak, že jeho žiadosť zamietla. Na odvolanie navrhovateľa Ústredie Sociálnej poisťovne rozhodnutie pobočky Žilina z vyššie uvedeného dňa zrušilo a vec vrátilo pobočke na nové konanie a rozhodnutie. Sociálna poisťovňa, pobočka Žilina rozhodnutím č. 2431-45/2013-ZA zo dňa 14.03.2013 konanie prerušila do úplného zistenia skutkového stavu a nariadila znalecké dokazovanie znalcom MUDr. Tiborom Ďurianom, ktorý podal Znalecký posudok č. 102/2013 zo dňa 04.09.2013. Sociálna poisťovňa, pobočka Žilina po podaní znaleckého posudku rozhodnutím č. 2431-56/2013-ZA zo dňa 30.09.2013 priznala navrhovateľovi nárok na SSU v sume 46.359,00 Eur za 3120 bodov, ale len pri hodnote 14,89 Eur/1 bod. Rozhodnutie Sociálnej poisťovne, pobočka Žilina zo dňa 30.09.2013 nadobudlo právoplatnosť dňa 08.10.2013, pričom suma 46.359,00 Eur bola navrhovateľovi vyplatená dňa 17.10.2013 (čo medzi účastníkmi nebolo sporné), t.j. ihneď po právoplatnosti vyššie označeného rozhodnutia. Z uvedených skutkových zistení teda vyplýva, že odporca plnil navrhovateľovi najskôr za 200 bodov podľa rozhodnutia Sociálnej poisťovne, pobočka Žilina zo dňa 10.04.2012, t.j. sumu 3.076,00 Eur, pričom plnil ihneď po právoplatnosti rozhodnutia, t.j. dňa 25.05.2012. Pokiaľ navrhovateľ podal žiadosť o doplatenie SSU dňa 16.07.2012, Sociálna poisťovňa, pobočka Žilina síce jeho žiadosť zamietla, ale navrhovateľ sa odvolal, Ústredie Sociálnej poisťovne rozhodnutie pobočky Žilina zrušilo a viedlo sa nové konanie. To znamená, že odporca mohol navrhovateľovi plniť až na základe právoplatného rozhodnutia Sociálnej poisťovne, ktorým bolo rozhodnutie pobočky Žilina zo dňa 30.09.2013, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 08.10.2013. Odporca aj v tomto prípade ihneď po právoplatnosti navrhovateľovi plnil.
Odvolací súd s poukazom na vyššie uvedené zistenia a právne úvahy rozsudok okresného súdu vo výroku, ktorým bol návrh navrhovateľa o zaplatenie sumy 5.908,21 Eur zamietnutý, podľa § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správny potvrdil.

Odvolací súd po preskúmaní rozsudku okresného súdu v časti tretieho výroku (ktorým okresný súd postupom podľa § 142 ods. 2 O.s.p. vyslovil, že žiadny z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania), podľa § 220 O.s.p. zmenil, pretože v tomto smere neboli splnené podmienky na jeho potvrdenie (§ 219 ods. 1) ani na jeho zrušenie (§ 221 ods. 1).
Odvolací súd po preskúmaní spisového materiálu zistil, že navrhovateľ pôvodne uplatnil nárok proti odporcovi na zaplatenie sumy 35.528,00 Eur, ktorý nárok predstavoval 50 %-né zvýšenie základného ohodnotenia SSU, pričom navrhovateľ v tomto smere vychádzal zo sumy 71.056,00 Eur (1300 bodov x 15,38 Eur, 3320 bodov x 15,38 Eur). Z uplatneného nároku 35.528,00 Eur vzal navrhovateľ návrh späť najskôr o sumu 7.781,00 Eur vychádzajúc z toho, že Znaleckým posudkom č. 18/2013 MUDr. Rešutíka bolo preukázané, že správna výška SSU mala byť 975 bodov (nie 1300 bodov) a tiež z dôvodu, že za 1 bod mala byť správna suma 14,89 Eur, nie 15,38 Eur, z ktorej navrhovateľ pri podaní návrhu vychádzal. To znamená, že zastavenie konania ohľadne sumy 7.781,00 Eur z procesného hľadiska zavinil navrhovateľ (§ 146 ods. 2 veta prvá O.s.p.). To isté možno konštatovať i vo vzťahu k čiastočnému späťvzatiu návrhu navrhovateľa o sumu 11.758,75 Eur (ako rozdiel medzi sumou 27.747,00 Eur a 15.988,25 Eur), nakoľko navrhovateľ sa nakoniec uspokojil s výškou 25 %-ného zvýšenia základného ohodnotenia SSU. Navrhovateľovi teda z nároku 35.528,00 Eur uplatneného žalobou možno pripočítať ako úspech len sumu 15.988,25 Eur (dohoda o náhrade za SSU zo dňa 20.01.2015).
Námietka navrhovateľa, že bez žaloby by mu odporca neplnil a nedoplatil sumu 11.758,75 Eur, neobstojí, nakoľko ide o hypotetickú úvahu navrhovateľa, ktorá nemá reálny základ v skutkovom stave, ako

ho už odvolací súd prezentoval v predchádzajúcich častiach tohto rozsudku. Neobstojí ani námietka navrhovateľa, že určenie výšky plnenia záviselo v danej veci od úvahy súdu a preto mal súd rozhodnúť o náhrade trov konania podľa § 142 ods. 3 O.s.p.. Ako už odvolací súd uviedol vyššie, 25 %-né zvýšenie základného ohodnotenia SSU bolo výsledkom dohody strán sporu, a to v zmysle dohody uzavretej dňa 20.01.2015.

Rozsudok okresného súdu vo výroku, ktorým bolo konanie v časti o zaplatenie sumy 27.747,00 Eur zastavené (v poradí prvý výrok), zostal týmto rozsudkom odvolacieho súdu nedotknutý, nakoľko proti nemu účastníci sporu odvolanie nepodali.

Odvolací súd odporcovi ako úspešnému účastníkovi odvolacieho konania náhradu trov tohto konania nepriznal, nakoľko si ich neuplatnil a v tomto smere nepodal žiadny návrh (§ 224 ods. 1 v spojení s § 151 ods. 1 veta prvá O.s.p.).

Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0 .

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.